

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 20. Oris confeßionem postulat Christus; nec enim cordu sufficit contritio, vbi oris Confeßio est poßibilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

portum appellere incolunes, ambliam instituit,
 quā foras aqua depromatur. Quæ verò hæc?
 lingua tua in Sacramento penitentiæ. Huic
 Deus salutem tuam alligauit, hæc foras educatur
 aqua. peccata tua ad pedes confitere confessari:
 hæc tibi sumenda præsidio. Si confiteamur peccata
 nostra, allert dilectus Euangelista.

§. 20. Oris confessionem postulat Christus; nec enim cordis sufficit contritio, ubi oris confessio est possibilis.

Sacratissima detegit D. Hier. Mystra, illis inclusa verbis quæ Dominus populo suo proponit ad fidem prophetiæ uais Osee; granes exposuerat Deus quarimonias ob peccata plebis Israel ut numero, ita grauitate maxima, licet autem multis capitulis atrocissimas minatus esset pœnas, quibus populo criminum suorum exponit grauitatem, solita tamen usus misericordia agere instituit de eius salute scelerumque remissione. Quocirca plebem iustit, per sua detq; quid illi sit agendum, ut illam sibi obtineat. *Conuertere Israel ad Dominum Deum tuum, quoniam corruisti in iniquitate tua. Tollite uobiscum uerba, & conuertimini ad Dominum, & dicit ei: Omnem aufer iniquitatem, accipe bonum & reddemus uirtutes labiorum nostrorum.* In peccata corruerat populus grauisima; ut illum à casu Deus erigeret ad penitentiam eos hortatur in ea declarans eorum esse remedium, modumq; proponit quod & illi, & nos fructus dignos penitentiæ faciamus.

D. Hier. *Totus Israel* (inquit D. Hier.) *ad penitentiam uocatur, ut qui infirmatus est, siue corruisti in iniquitatibus suis, reuertatur ad medicum, & recipiat sanitatem.* Proinde sic orditur. *Conuertere Israel ad Dominum Deum tuum, quoniam corruisti in iniquitate tua.* Israel, qui præceptis in abyssum omnium corruisti peccatorum, assurge, reuertere ad Dominum Deum tuum. Age Dñs, qua ratione à casu resurgemus, ut tibi placeamus: sapius namq; statuit: *Non apparebis in conspectu Dei tui uacuus.*

Duo, respondet tibi sūt adferenda, ne uacuus appareas, quæ & præcepto, & quæ sola mihi sufficiunt: quæ sūt ista: uera in corde cōuersio, & in ore uerba cōfessionis. *Tollite uobiscum uerba & conuertimini.*

His optime quadrat (inquit D. Ambros. & D. Lib. 2. de Greg.) illud Apostoli: *Corda creuitur ad iustitiam, penit. c. 7. ore autem cōfessio ad sit salutē.* Cor & os ad salutē necessaria. Primò: cor conuertatur, sit penitentia, ex animo, cor primum ad Deum conuertatur

peccata deferat, illud exequatur, quod idem ait Dominus per loëlem præceperat: *Conuertimini ad me in toto corde uestro, & scindite corda uestra.* Scindatur cor & conuertatur dolore contritionis: hoc quippe sacrificium Deo gratissimum, teste Dauid, & interprete D. Hier. *Sacrificium Deo spiritus contribulatus, cor contritum & humilatum Deus non despicies.* Attamē minime sufficit cordis illa contritio: præterea exigitur oris confessio, tollatisque uobiscum uerba, quibus uestra, & accusetis, & exponatis peccata. *Tollite uobiscum uerba.* Fortas eijcite per uerba peccata uestra, declarantes illa confessario. Præclara continentur hic Sacramenta. Primam rationem inuicit Dominus institutionis Sacramenti Penitentiæ; & quā facile quod tibi tam difficile pertimescis. Obijcies, inquit D. Athanas. Singula Episcopos, quem Nicephorus honorat, ut uirum primarium, præclarumque Eccl. doctorem. Ignoscat mihi Deus: ut me Deus hoc uoluit obstringere præcepto, ut ego ipse mea detegam, scelerumque confitear? Res est plena difficultatis, ut ego ad lucem mea produca crimina confessario, qui me ut Sanctum uentura batur, ipse ego illi manifestem, & me damnum impiissimum esse nebulonem. Numquid plus factus es secretario cordis mei de malefactis contribularem, & cum peccatum illud inter me ipsum & Deū testem cōmiserim, cuius ego, & ipse confesum sum tantummodo illi soli confitear, tunc sciatque ad Deum solum à me confessio? Nequaquam, sed est confessio omnino necessaria.

Multas easque doctissimas assignant SS. Partes rationes. Prima ad proprium tuum salamen animeque quietudinem. Si tuorum ipse iudex esses peccatorum, & in propria causa: de tuo semper timeres dubius iudicio, illudque non rectum esse formidares: quia pars es, & nemo iustus iudex in propria præsumitur causa. Quomodo & illo adhuc tempore, quam nulli mille torquentur scrupulis? Num bene dixerim, num bene numerum, tempus locumque distinxerim? quid faceres si tibi soli huius stricta cause cōfessio fideretur, quam anxius, & incertus uiueres, debite confessionum. Num ut debui, veniam rogau: num sufficientem adhibui diligentiam, num quietus possim & manere tranquillus? Ad hoc conuenienter reuertitur ex parte Dei iudex eligatur, qui erus iudicat, & uices, & uoces, cuius securus, sequi possit resolutione & iudicio, quo dicere Deo ualeas: *Feci prout iudicisti & iustitiam, non iradas me calumniatibus tuis.*

Secunda est enim confessio efficacissimum firmitatibus peccati remedium. *Peccatum proleto D. Hier. in eo christi,* ait D. Isidorus. Nouissimū omnium

His optime quadrat (inquit D. Ambros. & D. Lib. 2. de Greg.) illud Apostoli: *Corda creuitur ad iustitiam, penit. c. 7. ore autem cōfessio ad sit salutē.* Cor & os ad salutē necessaria. Primò: cor conuertatur, sit penitentia, ex animo, cor primum ad Deum conuertatur

inibus est illud medicorum axioma *contrariis contrariis curantur*: quid est peccatum? Tenebræ, quæ in tenebris, vocat Apostolus peccata. Sedulo quarit peccator tenebras, nequis illum videt, nequis peccantem detegat, qualis incedit adulter ait Iob: *Oculus adulteri observat caliginem.*

III. Quomodo Christus: *Qui male agit odit lucem.* Hinc omnem suam impendit David indulgentiam, ne cuius innotesceret adulterium, hinc ortæ vulpis Herodis astutia, quibus illi vitam adimeret, qui eius publice arguebat incestuosam. Ambo reges, qui in terra non agnoscebant superioris, quem timerent, nihilominus huic toto studio incumbebant, ne coram omnibus eorum peccata detegerentur cum enim sint opera tenebrarum, lucem exhorrescunt, ut infra dicendum. Quid igitur tenebris contrarium, nisi lux? Orto lumine solis, tenebræ dissipantur. Num dissipare vis peccatum? profer ad lucem, illud detege confessario, quam fortis, quam ferox in aquis piscis, tam ferris, tam ferox, ut ab eo se Tobias timeat invadendum. *Doctus timetis, horretur est Angelus: aquis extrahit, producit eum de loco suo in publicum & ilico illi ferocia deficiente lætaberis & miraberis, quam potens in te peccatum, dum illud cordis tui contegit absconditio, mentiumque tenebris loco sibi proprio cõservas illud extrahito, Dei ministro detegito, & gaudebis illi vires commisso, vitæque defecisse. *Vitis coram tui resilla* (monet D. Hieron.) *Praevas cogitationes manifesta illi, peccatum enim revelavit, cito curatur, simulat a culpa crepuit.* Quam absconditum gerebat David peccatum suum, vno alteroque die, vno alteroque mense ne prodeterit? quis illud cõservavit? quod ipse sibi secretum, nullius; cogitavit esse perjuraret. Ad lucem illud producit Nathan Propheeta vulgari illâ parabolâ, velut cû hamo piscem fluctibus immersum piscator extrahit, ilico tremulus, & liguus suspenditur, sic & Davidis adulterium loco suo, tenebris educit, quam languidum, quam emortuum, ilico clamat David. *Peccavi Domino.**

IV. Huc congruè illa D. Basilij, doctrina notatur, peccatum assimilari gramini quod facile in terra decipitur, & multo labore vix tandem eruitur: rescissum quippe, ilico germinat. Hoc vnicui superest remedium, inquit D. Basilij, radicem euellere, & soli exponere desiccandam. Quam facile in anima tua peccatum corripitur? at quantum negotio euellitur: sæpe numero euellit, at quia radicem non excidas, ilico noua producit gemina, & demopullulat. Efficacissimum est remedium, ita illud extrahas, ut radices soli exponas excicandas, illud ita candidè, & integrè, qualecumque sis ex-

ponas confessario: quo facto, ne dubites protinus excicabitur. *Peccatum igitur nostrum, nisi excicetur riu graminis, &c.* Hoc ego dedi consiliu quibusdam nefarijs hominibus, qui abstinere peccato non intendebant, cum nec se crederent a confessario abluendos quod debita non accederent dispositione, his non obstantibus, saltem se coram confessario sifterent, peccata publicè detegerent, illa non iustificarent, exploarent, enarrarent: hoc etenim modo suum peccator agi ofeit malitia, criminis & spirituum, illata damna potestate cõfunditur, & obliuiscite manu cõfessarij, principaliter autem Dei subsidio, referantur eorum oculi: & expertus loquitur, plurimos hoc modo latus sum vitam suam, & male facta corripisse. Tanta quippe est Dei misericordia, tantaque Sacramentorum eius efficacia, ut talibus licet incedite dispositis, favore succurrat omnino singulari.

Omni stupore dignum, quod hic congruum in fastis legimus Martyrum, quos Catholica veneratur Ecclesia; Notat eminentissimus Cardinalis Cesar Baronius, hoc apud Gentiles, Christianorum Christianique hostes insensibilis in more positum, ut illi illorumque illuderent legi, fideique Catholica in tragedijs seu comædijs suis sacras introducere Ecclesie ceremonias: alij prodibant Christi personam referentes, alij Apostolorum, Sacerdotum alij quasi Missæ sacrificium, oblatum, vel puerum sacro fonte mundatum: rursus aderant alij, qui conversi baptismum requirebant, sicut inter nos, modo, ut lecta Mahomet exploramus comædiæ celebrantur, quibus alij referant personam Alhaqui, Regis alij qui Turcorum ceremonias, & genuflectiones imitantur, & à Mahomet prestulant auxilium (a) Hic autem erat nominatissimus adulandi modus, quo comædi Principibus suis Christi hostibus, ac Christianorum persecutoribus creiebant se vel maxime posse gratulari. Notat hanc consuetudinem. D. Aug. Obstupendam plane referens conuersionis historiam Djokori, quem ille nominat. *Architectum*, id est primarium Auctorem, & totius comædiæ strudorem, magnus erat ille, comædus ac mimus, quales vel paucos inuenias, qui quo Christianos exploderet, nefandissima committebat sacrilegia, qui tandem ad fidem convertitur, mirabilis stratagemate, quod Dominus in eiusdem filia dignabatur operari, simul occurrentibus alijs mirabilibus. Hæc igitur comædiâ prodit vnus ioco ludero festinus in theatrum, & Christianus confictus aderat, exteriores exponens Christianorum actiones, sacrasque ceremonias. Accurrit sua gratia Deus, cor ita motet interius, ut ille qui

33. Ep. 14. Ad. 14. Inopi. nata. quoru. da. con. uersio. (a) Hale. lip. Ep. 64. ad. lip.

qui hæc in lulum sublationem populique plau-
 sum exhibebat, cum serio ageret, & qui iocum
 Christum confitebatur, ac baptismi gratiam re-
 quirebat, à Christo illuminatus, tanta cœperit sin-
 ceritate fidem profiteri Catholicam, vt pro em-
 dem constantissima confessione sanguinem iun-
 dere, vitamque perdere minime dubitauit. Fa-
 cetum erat gratumque spectaculum, quam bel-
 le Christus Principibus, tyrannisque illuderet,
 qui de illo scenam facere satagebant: cumque
 illi spectaculo presentes, summis Diocorum ex-
 tellerent laudibus, ob egregiam Christiani repræ-
 sentationem acclamantes: papa, quam hic ad-
 viuum exprimit hominem Christianum! ille verò
 rem non iam ioco, sed serio se agere protesta-
 retur, atque tam candidè negotium est profecu-
 tus, vt pro Christi nominis confessione veraque
 fidei proclamatione martyrium constanter subie-
 rit, quem Ecclesia vt inuisissimum colit marty-
 rem, illud Domino complectente, quod Salomon
 prædixerat: *Ipsè deludes irrisores* Genesis in
 theatrum ascendit, coram Imperatore Diocletia-
 no, Christianorum hoste capitali Christianum re-
 ferens Ecclesiæ ceremoniarum factorumque Sy-
 cophanta: seruis his intentus actionibus, illumi-
 natus à Christo, conuertitur, & toto pectore Chri-
 stum annuntiat Imperatori, qui licet primo intui-
 tudum esse crederet, comperit tandem rem ita
 candidè, seruoque peragis, vt Imperatoris præcep-
 to vtriusque plumbatis igne vincius se reis di-
 rios terqueretur, cuius erant tum verba, tortori-
 bus illudere, *Non est rex præter Christum pro quo*
si milles occidar, ipsè in mibi de ore, ipsum mibi de
corde asferre non poteris, pro qua fidei confes-
 sione cervicem gladio suppouit martyr illustris-
 simus, quot scriptoribus, tot præconibus insignis
 Beda, Vitaro, & Acone, cuius nomini Romæ
 Ecclesia consecrata à Gregorio tertio restituta
 est, donisque amplissimis adornata.
 Nec minor festo decantat Ecclesia laudes in-
 uicissimæ Martyris D. Ardalionis 14. Aprilis. Lu-
 dionem agebat, & Christianum exprimens pro-
 dit in mediū, vt nostræ fidei mysteria, alo sus-
 pendat aduoco. At ecce ex insperato operatur in
 illo Deus, immutat ei cor, in virum mutat
 alterum, in seria transeunt ioci, & martij lau-
 reâ coronatur. Non huic absimile Porphyrio cõ-
 tigit petaurista Iuliani Apostata: Hic cum Chri-
 stianorum religionem hystrio ventilarer, baptismi
 ceremoniam profert in lulum & quasi se proponit
 ab altero baptisandum: ipso in opere, cor illi à
 Domino permouetur, & in anima suæ dat virtute
 us infigit spectaculum: subito namque mutatus

in virum alterum, conuersus ad Imperatorem
 Christum vt verum Deum confitetur, quod Iu-
 lianus præ ceteris ferebat acerrime, tantoque Iu-
 do ioci serijs permittitur, vt eodem loco petij
 Principis mandato, gladio transuerberatus marty-
 occubuerit insuperabilis, cuius celebrat Ecclesia
 festiuissimam memoriam 15. Septembris. Si illi
 igitur, qui nescum Christi virtutem non agnos-
 cebant, nec Sacramentorum recipiebant effica-
 ciam, fidemque latebantur, sed in super & Chri-
 stianorum induebant personas, vt illam iudici-
 cerent, tantà Deus præuenit gratia, cordaque per-
 mouit benignitate, Optimè licet cuique nostrum
 de Dei sperare misericordia quod licet impera-
 tus, & nullo correctionis proposito confessari
 accesserit, aliquando Deus superaturaliter ito-
 peratur sic, vt corda tangat mutetque in meli-
 ra, & qui non sincerè confessarium adierat, iam
 sincerè serioque penitentiam aggrediat. Pre-
 palam est, quod Apostolico nostro conuigit præ-
 dicatori D. Vincentio Ferrariensi: cuius pedibus
 nefarius prouoluitur tenebris, & mortalium inopi-
 simus, tanto grauius prorsus pondere peccatorum
 rum, quanto longius ab agenda pro illis altera
 penitentia. Hanc autem illi Confessarius inuon-
 git vt in exultis supplicationem disciplinatum,
 cum illis pariter coipus suum flagellis castigaret.
 Respondit ille, se ægre admodum hanc coipus
 ferre castigationem, vnde illam perficere renouit.
 Modo igitur, inquit D. Vincentius, non præcipio,
 vt flagellis corpus maceres, at hoc vincium ex-
 postulo, quatenus primum demus principi in
 animæ tuæ remedio, vt habitu disciplinatum
 indutus, coram crucifixo cum alijs comparat.
 Huic annuit & facturum se pollicetur. Adest igitur
 ter habitu disciplinatum indutus, accurrit ad
 gratia Deus, itaque mentis com. in iudicis, quæ
 scorum ænouit turpitudinem, graui atque pec-
 catorum, pornas sibi in iudicis con dignas inco-
 lerables, sic vt tactus dolore cordis in iudicis, per
 tam seuera in se mox ea cœperit castigare imma-
 nitate vt breui carnes ita dilacerarit, vt necesse
 fuerit ei de manibus flagellum eripere, ne sibi
 mortem adferret indifferens nimis castigatione.
 Adem tibi confido, licet tibi voluntas non sit ama-
 siam desere lubricam, bona restituere aliena, il-
 latus tibi remittere calumnias, amodo saltem ad
 confessarium, fieri potest vt eo intercedente Deus
 gratiæ tibi lumen infundat animamque disponat,
 quo culpam agnoscas grauitatem, iniquitatem
 quam commisit tam benigno Deo inuictus,
 qui tantà tui gratiâ & fecit, & pertulit. per
 lum cui semper exponis quod vltimè
 decem.

Frans.
Roma
celebra-
tur vi
mar. yr
D. Gen.
24. Au-
gusti.
Vide
Enyrum
10. 4. 25.
Aug. 17.
Ra. on.
in mar-
tyrolog.
18. Cal.
Septeb.
Vide
Baron.
in ma-
tyrol. 3.
17. Ca-
lend.
Mag.

decumbens, mane forsitan eris inferni sepultus in cruciatibus, in omnem quamdiu Deus, Deus fuerit æternitatem.

§. 21. A principio voluit Deus confessionem, hanc in lege precepit, & coram D. Ioanne illam agbant, & licet in absolutam, non tamen inutilen.

14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Ex prædictis eno datur illa difficultas, quam ipse D. Anastasius Synaita declarat. Confessionem illam expendens à D. Ioanne Baptista peccatoribus præscriptam omnibus qui ad ripam Iordanis ab ipso baptizandi concurrebant, de quibus sic D. Matth. *Baptizabantur ab eo in Iordane confitentes peccata sua.* Duo hic patitur difficultatem. Vnum, qualis erat illa confessio, alterum, quis eius effectus, & in quem finem voluerit Christi præcursor ad illam constringere peccatores, cum illis nec daret, nec dare posset eorumdem absolutionem: Primæ respondentur, licet Abulens. & Cardinalis noster Caietanus opinentur confessionem fuisse peccatorum adeo in generali, vt tantum se peccatores esse publice, faterentur, qui baptizandi confluabant in illo particulari peccato nominato; contrarium tamen in omnibus patet Patribus qui hanc intelligunt confessionem, à singulis factam, D. Ioanni confitendo, & manifestando cuncta sua peccata in singulari. Ita D. Basil. D. Cyrill. Hierosolym. D. Ioan. Chrysol. præsertim vero D. Th. Qui hoc ex ijs probat, quæ dicemus inferius: & sufficienter exprimit Euangelista: *Confitentes peccata sua.* formula namque S. Scripturæ familiaris, confitenti peccata sua, dilucidam & explicitam eorum inuit confessionem. Ita generalis dux exercitus Hebræorum Iosue hortabatur Achan: *Fili da gloriam Domino Deo Israel, & confitere, atque iudica mihi quid feceris.* Eadem ergo phrasi, confitenti quempiam peccata sua, significabit omnia numerice confitenti. Talem peccatores faciebant confessionem; pedibus D. Baptiste prouoluit. Notat autem antiquus Tertullianus: priusquam ad hanc accederent confessionem, ieiunij, orationibus & vigilijs se ad illam præparabant. *Orationibus, crebris ieiunij, gentilitationibus, & perugilijs.* Euthymus magnus D. Chrysostomi discipulus: refert quod quidam Patres, Doctoresque Græci docebant nimirum, quod D. Ioannes Baptista, nunquamque eorum qui baptizandi confluabant, collotenus aquis Iordanis teneret demersum, quo tempore pecca-

torum faciebat exomologesim, quâ finitâ demersum baptizabar. Addit D. Thom. cit. D. Ioannem cuique condignam peccatis suis inuixisse penitentiam: Nec hoc te moueat, neve credideris nouum esse commentum peccatorum confessionem ad eorundem remissionem in mundi enim ipius primordijs cepit frequentari: Cum videamus primum omnium actum, quemque præ cæteris Deus & voluit, & à primarijs nostris requisit parentibus, post peccatum, claram distinctamque fuisse commissæ inobedientiæ confessionem, quam vt ab illis eliceret, prior accessit, in clamando, *Adam, ubi es?* quia vero eam prætermissit, imo vnus alteri culpam, se excusans impugnavit damnum incurrit irreparabile, audere D. Gregor. Gilbertus Genebrardus inter modernos Doctores non vulgari scientiæ vir fultinet, quod in lege in lege veteri scripta, dataque populo Hebræorum per Moysen Deus cuncto populo peccatorum præcepit confessionem. Sic lex habet: *Loquere ad filios Israel: Vir siue mulier, cum fecerint ex omnibus peccatis quæ solent hominibus accidere, Num. c. 5. &c. confitebuntur peccatum suum.* Ad cuius confirmationem idem Doctor asserit ipsos Indæorum Rabbinos tradere, se hoc eo modo intelligere, & ab omnibus impleri, in super factam ab ipsis confessionem his celebrari circumstantijs.

Prima, quod eam facerent Sacerdoti. Secunda, quod quisque commissum à se peccatum, distincte claresque pronuntiaret, & in cuiusque integrâ satisfactionem singuli sui deferrent parata sacrificia. Tertia, quisque post peccati confessionem manus superimponebat victimæ, protestatus, quod eam manu sua solvens liberam, pariter & peccatum in futurum dimittit. et, & demum perpetrandum detestaretur, & hanc illi dicebant: *Confessionem verborum*, de qua similiter Petrus Galatinus, alijque moderni scriptores.

Prosequamur secundum nostrumque proposito magis consensu. In quem finem, obijcies, hæc peccatorum confessio? Ad quid voluit Ioannes illam facerent suis pedibus prouoluit? Num erat Sacramentum? num peccata remittebat? Num in lege Sacerdos absoluebat? Num in Iordane Ioannes baptizatos absoluebat? Nihil horum, imo in præparato est; nec legis veteris Sacerdotæ, nec quotquot sub illa vixerunt, nec quicumque in illa fierent habuisse potestatem absolvendi, nec illis vel minimum eorum potuisse remitti peccatum. Ex illo colligit Apostolus, quod in celeberrimo illo expiationis festo, singulis annis ad peccatorum remedium iussu (ad cuius celebrationem singulis conveniebat interesse,

L. 22 Mor. cap. 13. In 11. 35. II. In lege Moysi fuit præcepta cõfessio. II. In lege Moysi fuit præcepta cõfessio. III. His orabatur circumstantijs. IV. Ratio institutionis veteris confessionis. V. pecca-

